

Chambre des Représentants**Kamer der Volksvertegenwoordigers****Session de 1929-1930**

PROJET DE LOI, N° 237

RAPPORT, N° 313

AMENDEMENTS, N° 338 et 344

N° 361**Zittingsjaar 1929-1930**

WETSONTWERP, N° 327

VERSLAG, N° 313

AMENDEMENTEN, N° 338 en 344

PROJET DE LOI

concernant le régime de retraite des ouvriers mineurs.

ARTICLES AMENDÉS AU PREMIER VOTE.**TITRE I.****CHAPITRE PREMIER.****DISPOSITIONS GÉNÉRALES.****ARTICLE PREMIER.**

Tous les ouvriers occupés dans une exploitation houillère belge sont obligatoirement soumis à l'assurance en vue de la vieillesse, de l'invalidité et du décès prématuré, réalisée conformément aux dispositions de la présente loi.

Sont assimilés aux ouvriers houilleurs les ouvriers occupés dans les mines métalliques concédées, ainsi que les délégués ouvriers à l'inspection des Mines.

Sont assimilés également les ouvriers occupés dans les exploitations souterraines, telles que ardoisières, exploitations de terres plastiques, de phosphates *et de pierres à rasoir*, ainsi que les ouvriers occupés dans les usines de sous-produits de la houille qui sont annexées aux charbonnages ou qui le seront à l'échéance des contrats en cours réglant leur exploitation par des tiers.

Sont assimilés, en outre, les ouvriers d'entrepreneurs particuliers occupés à des travaux effectués en territoire concédé et intéressant l'exploitation proprement dite, tels que creusements de puits.

Sont enfin assimilés les employés et secrétaires permanents des organisations syndicales centrales des ouvriers mineurs.

Les ouvriers appartenant à ces diverses catégories d'assimilés seront admis au bénéfice des avantages de l'assurance, dans les limites et les conditions déterminées par arrêté royal.

CHAPITRE II.**DES VERSEMENTS.****ART. 5.**

Le montant des versements des ouvriers et des cotisations des employeurs est fixé à 7 % des salaires des

WETSONTWERP

betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers.

ARTIKELEN IN EERSTE LEZING GEWIJZIGD.**TITEL I.****EERSTE HOOFDSTUK****ALGEMEENE BEPALINGEN.****EERSTE ARTIKEL.**

Al de in een Belgische mijntoontginding werkzaam zijnde werkliden zijn op een verplichtende wijze onderworpen aan de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood, die overeenkomstig de bepalingen van deze wet wordt ingericht.

Worden met de mijnwerkers gelijkgesteld de werkliden in geconcedeerde metaalmijnen werkzaam alsook de afgevaardigden-werkliden bij het toezicht in de steenkoolmijnen.

Worden er ook mee gelijkgesteld de werkliden in de ondergrondse ondernemingen werkzaam, zoals leisteengroeven, vormklei-, phosphaat- en oliesteentoontgindingen, alsmede de werkliden werkzaam in fabrieken van steenkoolmijnbedrijf of die, bij het vervallen van de loopende contracten tot regeling van hun exploitatie, door derden er aan zullen worden verbonden.

Worden er overigens mee gelijkgesteld de werkliden van de private aannemers, die zich op het geconcedeerd grondgebied bezig houden met werken in verband met het eigenlijk mijndistrict, zoals het aanleggen van schachten.

Worden eindelijk er mede gelijkgesteld, de vastebedienenden en secretarissen van de centrale syndicale mijnwerkersverenigingen.

De werkliden, die tot die verschillende categorieën van gelijkgestelden behoren, genieten de voordeelen van de verzekering binnen de palen en onder de voorwaarden bij Koninklijk besluit vastgesteld.

HOOFDSTUK II**VAN DE STORTINGEN.****ART. 5.**

Het bedrag der stortingen van de werkliden en der bijdragen van de bedrijfshoofden wordt vastge-

ouvriers occupés, supportés comme suit : 4 % à charge des exploitants et 3 % à charge des ouvriers.

Les contributions patronales et ouvrières prévues à l'alinéa précédent peuvent être majorées par arrêté royal, chacune de 0,50 % au maximum, de manière qu'elles représentent respectivement 4,50 % et 3,50 % des salaires payés.

Cet arrêté royal fixera l'époque à laquelle et la mesure dans laquelle la contribution supplémentaire devra être versée.

ART. 9bis (nouveau).

Les ouvriers mineurs et les veuves des ouvriers mineurs, pensionnés pour vieillesse, en application de la présente loi et les veuves visées aux articles 21 et 30, ne peuvent bénéficier des avantages prévus par la loi générale des pensions à charge du « Fonds des veuves et des orphelins » et à charge de l'État autres que l'intervention de celui-ci dans la rente constituée à la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite.

ART. 14.

Le Fonds national de retraite des ouvriers mineurs intervient, dès le moment de la reprise de cours de la rente viagère de vieillesse acquise à la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite, par l'octroi d'un complément de rente égal à 188 % du montant de la rente annuelle acquise au moyen des versements effectués en application de l'article 12 de la présente loi.

ART. 15.

L'État intervient également, dès le moment de la prise de cours de la rente viagère de vieillesse, par l'octroi d'une contribution égale à 50 % du total de la rente acquise à la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite et du montant de l'intervention du Fonds national.

Cette contribution est fixée :

1° En ce qui concerne les assurés du sexe masculin, à 100 % pour ceux nés de 1867 à 1874, à 75 % pour ceux nés de 1875 à 1879, et à 60 % pour ceux nés de 1880 à 1884;

2° En ce qui concerne les assurés du sexe féminin, à 100 % pour ceux nés de 1872 à 1874, à 75 % pour ceux nés de 1875 à 1879, et à 60 % pour ceux nés de 1880 à 1884.

Le montant maximum annuel de la contribution de l'État est fixé à 1,200 francs.

Toutefois, les contributions de 50 %, 100 %, 75 % et 60 % prévues respectivement aux 1er et au 3e alinéas sont majorées d'un tiers lorsqu'il s'agit des ouvriers du fond pensionnés à partir de l'âge de 55 ans.

steld op 7 t. h. van het loon der te werk gestelde arbeiders, verdeeld als volgt : 4 t. h. ten laste van de bedrijfschoofden en 3 t. h. van de arbeiders.

De in voorgaande alinea voorziene stortingen der bedrijfschoofden en der werkliden mogen bij Koninklijk besluit onderscheidenlijk met 0,50 t. h. worden verhoogd, zoodat zij onderscheidenlijk 4,50 t. h. en 3,50 t. h. der betaalde loonen bedragen.

Dit Koninklijk besluit stelt de wijze vast en het tijdstip waarop de bijkomende storting dient gedaan.

ART. 9bis (nieuw).

De mijnwerkers en de weduwen van mijnwerkers, wegens ouderdom gepensionneerd bij toepassing van deze wet en de weduwen bedoeld bij de artikelen 21 en 30 mogen geen gebruik maken van de voordeelen verleend krachtens de algemeene pensioenwet ten laste van het «Fonds der weduwen en weezen» en ten laste van het Rijk, andere dan dezes tusschenkomst in de rente vastgesteld bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas.

ART. 14.

Het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers verleent vanaf het oogenblik, waarop de in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas verworven levenslange ouderdomsrente aanvang neemt, een aanvullende rente gelijk van 188 t. h. van het bedrag der jaarlijksche rente, verworven door middel van de bij toepassing van artikel 12 dezer wet gedane stortingen.

ART. 15.

Het Rijk verleent ook, vanaf het oogenblik, waarop de levenslange ouderdomsrente aanvang neemt, een tegemoetkoming gelijk aan 50 t. h. van het totaal der bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas verworven rente en van het bedrag der tegemoetkoming van het Nationaal Fonds.

Die tegemoetkoming wordt vastgesteld :

1° Wat de verzekerden betreft van mannelijke kunne, op 100 t. h. voor die geboren van 1867 tot 1874; op 75 t. h. voor die geboren van 1875 tot 1879; en op 60 t. h. voor die geboren van 1880 tot 1884;

2° Wat de verzekerden betreft van vrouwelijke kunnen, op 100 t. h. voor die geboren van 1872 tot 1874; op 75 t. h. voor die geboren van 1875 tot 1879; en op 60 t. h. voor die geboren van 1880 tot 1884.

Het jaarlijksch maximumbedrag der tegemoetkoming van het Rijk is vastgesteld op 1,200 frank.

Nochtans, de tegemoetkomingen van 50 t. h., 100 t. h., 75 t. h. en 60 t. h. voorzien onderscheidenlijk bij de alinéas 1 en 3 worden met een derde verhoogd zoo het gaat over ondergrondsche mijnwerkers gepensionneerd op den ouderdom van 55 jaar.

ART. 22.

Allocations pour enfant.

Il est accordé annuellement à la veuve, une allocation par enfant âgé de moins de 16 ans, dont l'assuré avait la charge.

Cette allocation est de 420 francs quand il n'y a qu'un enfant;

Elle est de 480 francs par enfant, quand il y a deux enfants;

Elle est de 540 francs par enfant, quand il y a trois enfants;

Elle est de 630 francs par enfant, quand il y a quatre enfants;

Elle est de 720 francs par enfant, quand il y a cinq enfants;

Elle est de 810 francs par enfant, quand il y a six enfants;

Elle est de 900 francs par enfant, quand il y a sept enfants;

Elle est de 990 francs par enfant, quand il y a huit enfants et plus.

Cette allocation n'entre pas en ligne de compte pour la fixation du montant de la pension de la veuve, prévue aux articles 21, 24 et 30.

Elle est payée éventuellement à la personne ou à l'institution qui assume la charge des enfants.

Un tiers des dépenses résultant du présent article sera couvert par un subside de l'Etat.

Cette allocation est à charge de l'Etat en concurrence de 1/3 de son montant et à charge du Fonds national à concurrence des 2/3.

ART. 23.

En cas de décès des deux époux, il est accordé aux enfants de moins de 16 ans dont ils ont assumé la charge, une allocation annuelle de 720 francs.

Dans le cas où l'assuré a assumé seul la charge d'un ou de plusieurs enfants, ceux-ci bénéficient au décès de leur soutien, de l'allocation prévue à l'alinéa précédent jusqu'à l'âge de 16 ans accomplis.

L'allocation est due à partir du 1^r du mois qui suit celui au cours duquel s'est produit le décès du soutien.

Elle est payée à la personne ou à l'institution qui assume la charge des enfants.

Un tiers des dépenses résultant du présent article sera couvert par un subside de l'Etat.

Cette allocation est à charge de l'Etat à concurrence de 1/5 de son montant, et à charge du Fonds national à concurrence des 4/5.

ART. 22.

Kroostvergoeding.

Jaarlijks wordt er aan de weduwe, een kroostvergoeding verleend per kind van minder dan 16 jaar en waarover de verzekerde de zorg droeg.

Die kroostvergoeding is 420 frank wanneer er enkel één kind is;

Zij is 480 frank per kind, wanneer er twee kinderen zijn;

Zij is 540 frank per kind, wanneer er drie kinderen zijn;

Zij is 630 frank per kind, wanneer er vier kinderen zijn;

Zij is 720 frank per kind, wanneer er vijf kinderen zijn;

Zij is 810 frank per kind, wanneer er zes kinderen zijn;

Zij is 900 frank per kind, wanneer er zeven kinderen zijn;

Zij is 990 frank per kind, wanneer er acht kinderen zijn of meer.

Met die vergoeding wordt geen rekening gehouden voor het vaststellen van het bedrag van het bij de artikels 21, 24 en 30 voorzien weduwepensioen.

Zij wordt gebeurlijk uitbetaald aan den persoon of aan de instelling die de zorg over de kinderen op zich neemt.

Een derde van de uit dit artikel voortvloeiende uitgave zal door een Staatstoelage worden gedekt.

Deze vergoeding komt ten laste van den Staat, ten beloepen van 1/3 van haar bedrag, en ten laste van het Nationaal Fonds, ten beloepen der 2/3.

ART. 23.

In geval van overlijden der twee echtgenooten, wordt er aan de kinderen van minder dan 16 jaar waarover zij de zorg droegen, een jaarlijksche vergoeding verleend van 720 frank.

In geval de verzekerde alleen de zorg gedragen had over één of meerdere kinderen genieten deze, bij het overlijden van hun steun, de bij hooger bedoelde alinea voorziene vergoeding tot den vollen leeftijd van 16 jaar.

De vergoeding dient uitgekeerd van af den eersten der maand volgende op die waarin het overlijden van den steun is geschied.

Zij wordt uitbetaald aan den persoon of aan de instelling die de zorg over de kinderen op zich neemt.

Een derde van de uit dit artikel voortvloeiende uitgave zal door een Staatstoelage worden gedekt.

Deze vergoeding is ten laste van den Staat, ten beloepen van 1/3 van haar bedrag, en ten laste van het Nationaal Fonds, ten beloepen van 4/5.

CHAPITRE III

DES MAJORATIONS DE RENTE, SUPPLEMENTS DE PENSION
ET ALLOCATIONS AU PROFIT DES OUVRIERS MINEURS
VIEUX ET DES INVALIDES.

ART. 31.

Indépendamment des avantages de la capitalisation prévus à l'article 14, tout ouvrier admis à la pension a droit, à charge de l'Etat, à la majoration de rente de vieillesse prévue au tableau I annexé à la présente loi.

Il bénéficie, en outre, d'un supplément de pension annuel à charge du Fonds national, égal à la différence entre les divers avantages qui lui sont attribués, à raison des versements obligatoires effectués en vertu d'une des lois d'assurance (non compris la rente supplémentaire prévue à l'article 20) et le montant respectivement indiqué au tableau ci-après.

4.800 francs pour les intéressés mariés ne travaillant plus;

3.708 francs pour les intéressés célibataires, veufs ou divorcés ne travaillant plus;

3.504 francs pour les intéressés mariés, travaillant encore;

2.400 francs pour les intéressés célibataires, veufs ou divorcés, travaillant encore.

Est considéré comme ne travaillant plus, le pensionné à qui son travail personnel, quelle que soit la nature de ce travail, ne rapporte pas ou ne produit pas plus de 450 francs par mois.

Le Conseil d'administration du Fonds national peut, par un règlement approuvé par arrêté royal, modifier le taux de 450 francs prévu ci-dessus.

Les avantages prévus ci-dessus à charge de l'Etat et du Fonds national sont accordés à l'ouvrier qui justifie d'au moins 30 années de services dans les mines et qui a été occupé jusqu'à l'âge légal de la retraite dans les exploitations assujetties à la présente loi.

L'âge de la retraite est fixé à 60 ans accomplis; il est abaissé à 55 ans pour l'intéressé qui a été occupé dans les travaux souterrains pendant au moins 30 ans, sauf les exceptions prévues aux articles 33 et 34. Il est abaissé également à 55 ans pour les machinistes d'extraction qui ont été occupés à se service spécial pendant au moins 30 ans.

ART. 31bis (nouveau).

Par dérogation à l'article 31, le montant de la pension prévue à cet article au profit de l'ouvrier marié ne travaillant plus est porté à 6.000 francs pour l'in-

HOOFDSTUK III.

RENTETOESLAGEN, PENSIOENBIJSLAGEN EN VERGOEDINGEN
TEN BEHOEVE DER OUDE MIJNWERKERS EN DER INVALIDEN.

ART. 31.

Onverminderd de voordeelen der bij artikel 14 dezer wet voorziene capitalisatie, heeft iedere gepensionneerde werkman recht op de in tabel I, gevoegd bij deze wet, ten laste van het Rijk voorzienen ouderdomsrentetoeslag.

Daarbij geniet hij een jaarlijksch aanvullingspensioen ten laste van het Nationaal Fonds, gelijk aan het verschil tusschen de verschillende voordeelen die hem worden toegekend in evenredigheid met de verplichte stortingen gedaan krachtens een der verzekeringswetten (de bijgevoegde rente voorzien bij artikel 20 uitgezonderd) en het bedrag in volgende tabel aangeduid.

4.800 frank voor de belanghebbenden, die gehuwd maar niet meer werkzaam zijn;

3.708 frank voor de belanghebbenden, die ongehuwd, weduwnaar of gedivorceerd en niet meer werkzaam zijn;

3.504 frank voor de belanghebbenden, die gehuwd en nog werkzaam zijn;

2.400 frank voor de belanghebbenden, die ongehuwd, weduwnaar of gedivorceerd en nog werkzaam zijn.

Wordt aanzien als niet meer werkzaam, de gepensionneerde aan wie zijn persoonlijken arbeid, welke er ook den aard van weze, niet meer dan 450 frank per maand opbrengt.

De Raad van Beheer van het Nationaal Fonds mag bij reglement door Koninklijk besluit goedgekeurd, het hiervoren bedrag van 450 frank wijzigen.

De bovenbedoelde voordeelen, ten laste van het Rijk en van het Nationaal Fonds, worden verleend aan den werkman, die er laat van blijken, minstens 30 jaar mijndienst te hebben verricht en die tot den wettelijken leeftijd, vereisch voor het pensioen, in de aan deze wet onderworpen exploitaties is werkzaam geweest.

De leeftijd om gepensionneerd te worden is vastgesteld op den vollen leeftijd van 60 jaar; hij wordt op 55 jaar gebracht voor den belanghebbende, die minstens gedurende 30 jaar ondergrondsch arbeid heeft verricht, behoudens de bij artikelen 33 en 34 voorziene uitzonderingen. Hij wordt insgelijks tot 55 jaar verlaagd voor de ophalmachinisten die sedert ten minste 30 jaar dien speciaalen arbeid verrichten.

ART. 31bis (nieuw).

In afwijking van artikel 31, wordt het bedrag van het bij dit artikel voorzien pensioen ten bate van den niet meer arbeidend en gehuwd mijnwerker ge-

téressé né avant 1880, pensionné en qualité d'ouvrier du fond en vertu de l'article 31.

La différence entre la pension prévue à l'alinéa précédent et celle prévue à l'article 31, soit 1,200 francs, est supportée par l'Etat pour les deux tiers.

Le montant de la pension prévue à l'article 31 pour les ouvriers célibataires ne travaillant plus est portée à 4,000 francs pour l'intéressé né avant 1880, pensionné en qualité d'ouvrier du fond en vertu de cet article.

La différence entre la pension prévue à l'article 31 et celle prévue à l'alinéa précédent, soit 292 francs, est supportée par l'Etat.

ART. 33.

A partir de la mise en vigueur de la présente loi, tout ouvrier atteint de maladie entraînant une incapacité de travailler normalement dans une industrie assujettie, et qui justifie d'au moins 30 années de services dans ces industries, obtient à titre définitif, dès qu'il atteint l'âge de 60 ans, les avantages reconnus à l'ouvrier mineur pensionné pour vieillesse par les articles 19 et 31. Cet âge est réduit à 55 ans pour l'ouvrier qui justifie avoir été occupé pendant 30 années au moins dans les travaux souterrains.

Si cet ouvrier est bénéficiaire des avantages prévus à l'article 32 au profit des invalides, il obtient à titre définitif, en remplacement de ces avantages, ceux reconnus à l'ouvrier mineur pensionné pour vieillesse en vertu des articles 19, 20 et 31, s'il justifie des conditions d'âge et de durée de services prévues à l'alinéa précédent.

Le bénéfice de l'article 31bis est reconnu à l'ouvrier invalide pensionné en application du présent article, s'il justifie des conditions requises par le dit article 31bis.

ART. 35.

Les ouvriers mariés, pensionnés en application des articles 31bis, 33, 36 et 37, ont droit à un supplément de pension, à charge du Fonds national, de 1.080 fr. à partir du premier jour du mois qui suit celui au cours duquel leur épouse a atteint l'âge de 65 ans.

Un supplément de 540 francs est accordé à l'âge de 65 ans accomplis aux veuves des ouvriers mineurs, pensionnées en vertu des articles 24 et 27, sans que le maximum de la pension puisse dépasser 2.940 francs.

Les suppléments prévus au présent article sont liquidés à partir du premier jour du mois qui suit la date de l'introduction de la demande.

bracht op 6,000 frank, voor den betrokken geboren vóór 1880, die, krachtens artikel 31, als ondergrondsch werkman is gepensionneerd.

Het verschil tusschen het bij de vorige alinea voorziene pensioenen en datgene voorzien bij artikel 31, te weten 1,200 frank, valt voor de twee derde ten laste van den Staat.

Het bedrag van het bij artikel 31 voorziene pensioen voor de niet meer arbeidende ongehuwde mijnwerkers wordt gebracht op 4,000 frank voor den betrokken geboren vóór 1880, die, krachtens dit artikel, als ondergrondsch werkman is gepensionneerd.

Het verschil tusschen het bij artikel 31 voorziene pensioen en datgene bij de vorige alinea voorzien, te weten 292 frank, valt ten laste van den Staat.

ART. 33.

Iedere werkman, die, vanaf het in werking treden dezer wet, door ziekte wordt getroffen, waarvan een ongesteldheid tot normaal werk in een aan deze wet onderworpen nijverheid het gevolg was, indien hij er laat van blijken minstens gedurende 30 jaar in die nijverheidstakken té zijn werkzaam geweest, bekomt voor vast, van zoodra hij den leeftijd van 60 jaar bereikt heeft, de voordeelen, krachtens de artikelen 19 en 31, aan den gepensionneerde mijnwerker verleend. Deze leeftijd wordt op 55 jaar gebracht voor den werkman die het bewijs levert gedurende minstens 30 jaar in de ondergrondsche werken werkzaam te zijn geweest.

Indien deze werkman de voordeelen geniet, voorzien bij artikel 32 ten behoeve der invaliden, bekomt hij voor vast, ter vervanging van die voordeelen, deze krachtens de artikelen 19, 20 en 31 verleend aan den wegens ouderdom gepensionneerde mijnwerker, indien hij er laat van blijken aan de voorwaarden voorzien bij bovenbedoelde alinea omtrent leeftijd en duur van de werkverstrekking te voldoen.

Het genot van artikel 31bis wordt verleend aan den invalide mijnwerker bij toepassing van dit artikel indien hij de voorwaarden voorzien bij artikel 31bis vervult.

ART. 35.

De gehuwde werklieden, die bij toepassing der artikelen 31bis, 33, 36 en 37 werden gepensionneerd, hebben, vanaf den eersten dag der maand, volgende op die waarin hun echtgenoot den leeftijd van 65 jaar bereikt, recht op een pensioenbijslag van 1.080 frank, ten laste van het Nationaal Fonds.

Een pensioenbijslag van 540 frank wordt krachtens de artikelen 24 en 27 op den vollen leeftijd van 65 jaar, aan de weduwen der gepensionneerde mijnwerkers verleend, met dien verstande, dat het maximumbedrag van het pensioen de som van 2,940 frank niet mag overschrijden.

De bij dit artikel voorziene pensioenbijslagen worden, vanaf den eersten dag der maand, volgende op den datum waarop het verzoek is ingebracht, uitgekeerd.

ART. 37.

Les ouvriers mineurs qui bénéficient d'une pension en vertu des articles 19, 31, 32bis, 33 et 35 de la loi du 30 décembre 1924 et les ouvriers mineurs qui bénéficient d'une pension en vertu des lois coordonnées par arrêté royal du 30 août 1920, reçoivent, en remplacement de cette pension, la majoration de rente à charge de l'Etat et le supplément à charge du Fonds national, prévus à l'article 31.

Le montant de la pension prévue à l'article 31bis est accordé aux intéressés visés au présent article, s'ils justifient des conditions requises par le dit article 31bis.

Toutefois, pour les intéressés pensionnés en vertu des dites lois coordonnées dont la pension a été fixée en tenant compte des rentes hypothétiques, le montant du supplément de la pension indiqué à l'article 31 est réduit de 60 francs.

Les mêmes avantages sont accordés aux ouvriers qui justifieront, à partir de la mise en vigueur de la présente loi, des conditions requises pour bénéficier d'une pension de vieillesse en application de la loi du 30 décembre 1924 et des lois coordonnées par arrêté royal du 30 août 1920.

ART. 39.

Les ouvriers mineurs qui bénéficient de l'allocation en vertu des dispositions prises en exécution de la loi du 9 avril 1922, reçoivent, à charge du Fonds national en remplacement de cet avantage, une allocation annuelle d'invalidité.

Le même avantage est accordé aux ouvriers qui à partir de la mise en vigueur de la présente loi, justifieront des conditions requises pour bénéficier des dites dispositions prises en exécution de la loi du 9 avril 1922.

Le montant de cette allocation est fixé par un règlement du Conseil d'administration du Fonds national, approuvé par arrêté royal.

Le montant de l'allocation ne peut être supérieur à 2,520 francs. Toutefois le montant de l'allocation est fixé respectivement à 4,800 et 3,708 francs pour les intéressés mariés et célibataires qui ont été occupés pendant au moins 30 ans dans les travaux souterrains des mines.

En outre, en vue de permettre aux intéressés qui ne peuvent prétendre au bénéfice d'une pension de vieillesse en vertu de l'article 37, de bénéficier à l'âge de 65 ans de la contribution de l'Etat prévue par la loi générale des pensions, le Fonds national versera annuellement à la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite, à leur profit, les cotisations minima fixées à l'article 25 de cette loi. Ces versements sont effectués à un compte individuel ouvert à la dite Caisse Générale d'Epargne et de Retraite, en application de la loi générale des pensions.

ART. 37.

De mijnwerkers, die krachtens de artikelen 19, 31, 32bis, 33 en 35 der wet dd. 30 December 1924 een pensioen genieten en de mijnwerkers, die krachtens de bij Koninklijk besluit dd. 30 Augustus 1920, samengeordende wetten een pensioen genieten, ontvangen ter vervanging van dat pensioen de bij artikel 31 dezer wet voorziene ouderdomsrentetoeslag ten laste van het Rijk en den pensioenbijslag ten laste van het Nationaal Fonds.

Het bedrag van het pensioen voorzien bij artikel 31bis wordt verleend aan de belanghebbenden bij huidig artikel voorzien indien zij aan de voorwaarden, bij bedoeld artikel 31bis voorzien, volbrengen.

Nochtans wat de, krachtens de genaamde samengeschakelde wetten, gepensioneerden belanghebbende betreft, wier pensioen is vastgesteld, rekening houdende met de onderstelde rente, wordt het bedrag der bij artikel 31 aangeduide rente op 60 frank gebracht.

Dezelfde voordeelen worden aan de belanghebbenden toegestaan die, vanaf het van kracht worden van deze wet bewijzen, aan de vereischte voorwaarden te voldoen om, bij toepassing van de wet dd. 30 December 1924 en van de bij Koninklijk besluit, dd. 30 Augustus 1920 samengengeschakelde wetten, een ouderdomspensioen te genieten.

ART. 39.

De mijnwerkers die, krachtens de bepalingen genomen tot uitvoering van de wet dd. 9 April 1922, de vergoeding genieten, ontvangen ten laste van het Nationaal Fonds, ter vervanging van dit voordeel, een jaarlijksche invaliditeitstoelage.

Hetzelfde voordeel wordt aan de werkliden toegestaan, die te rekenen vanaf het van kracht worden van deze wet, aan de vereischte voorwaarden voldoen, om het genot te hebben van bedoelde bepalingen, genomen tot uitvoering van de wet d.d. 9 April 1922.

Het bedrag dezer toelage wordt vastgesteld bij verordening van den Raad van Beheer door Koninklijk besluit goedgekeurd.

Het bedrag van de toelage mag niet meer dan 2,520 frank bedragen. Echter wordt het bedrag van de vergoeding respectievelijk bepaald op 4,800 en 3,708 frank, voor de gehuwde en ongehuwde betrokkenen die, gedurende ten minste 30 jaar, in de ondergrondsche werken der mijnen gearbeid hebben.

Ten einde den belanghebbenden, die krachtens artikel 37 van deze wet, geen aanspraak kunnen maken op het genot van een ouderdomspensioen, toe te laten op den leeftijd van 65 jaren, voordeel te trekken uit de Rijkstoelagen, voorzien bij de algemeene wet op de pensioenen, stort het Nationaal Fonds jaarlijks, te hunnen voordeele, aan de Algemeene Spaar- en Lijfsrentekas de minima bijdragen, bij artikel 25 van deze wet bepaald. Deze stortingen geschieden op een persoonlijke rekening, bij toepassing van de Algemeene Pensioenwet, aan de bedoelde Algemeene Kas geopend.

Les intéressés admis au bénéfice de la pension de vieillesse en raison des versements effectués en vertu de l'alinea précédent, bénéficient à charge du Fonds national, d'une allocation annuelle de 1.200 francs en remplacement de celle dont il est question à l'alinea 3 du présent article.

Les intéressés qui, au moment de la mise en vigueur de la présente loi, bénéficient de la pension de vieillesse en vertu de la loi générale des pensions, reçoivent, à charge du Fonds national, une allocation annuelle égale à celle dont ils bénéficiaient en vertu de la loi du 30 décembre 1924.

Pour le service de l'allocation d'invalidité accordée en vertu du présent article, le Fonds national bénéficie des avantages accordés par l'Etat aux fédérations mutualistes reconnues en vertu des dispositions de la loi du 5 mai 1922.

TITRE IV.

Des pénalités.

ART. 83.

Sera punie d'un emprisonnement de huit jours à un an, toute personne qui aura fait sciemment de fausses déclarations en vue de bénéficié ou de faire bénéficié des avantages prévus par la présente loi ou en vue d'obtenir ou de faire obtenir des pensions et d'autres avantages dus à l'intervention du Fonds national; la restitution des sommes indûment perçues sera, en outre, ordonnée.

Sera punie de la même peine, toute personne qui aura tenté d'obtenir ou de faire obtenir les majorations de rentes et les allocations à charge de l'Etat et du « Fonds des veuves et des orphelins », prévues par la loi générale des pensions, en violation des dispositions de l'article 9bis de la présente loi.

De belanghebbenden, tot het genot van het ouderdomspensioen aangenomen, op grond van de stortingen, krachtens vorig alinea gedaan, genieten ten laste van het Nationaal Fonds, een jaarlijksche vergoeding van 1.200 frank ter vervanging van deze waarvan sprake bij alinea 3 van dit artikel.

Aan de belanghebbenden die, bij het van kracht worden van deze wet een ouderdomspensioen genieten, voorzien bij de Algemeene Pensioenwet, wordt, ten koste van het Nationaal Fonds een jaarlijksche vergoeding toegestaan, gelijk aan deze die zij krachtens de wet d.d. 30 December 1924 genoten.

Voor den dienst der invaliditeitsvergoeding krachtens dit artikel verleend, geniet het Nationaal Fonds, de subsidies door het Rijk verleend aan de krachtens de wet d. d. 5 Mei 1922 erkende mutualiteitsvereenigingen.

TITEL IV.

Strafbepalingen.

ART. 83.

Wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar, iedere persoon die willens en wetens, valsche aangifte doet, om de, bij deze wet voorziene voordeelen te genieten of te laten genieten of om pensioenen of andere voordeelen, door bemiddeling van het Nationaal Fonds, te genieten of te laten genieten; het terugbetalen van de ten onrechte ontvangen sommen wordt bovendien opgelegd.

Wordt met dezelfde straf gestraft, iedere persoon die zal trachten te bekomen of te laten genieten, de rente- en toelagenverhogingen ten laste van den Staat en van het « Fonds voor weduwen en weezen » voorzien bij de algemeene pensioenwet, in overtreding der schikkingen van artikel 9bis van deze wet.

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

SESSION DE 1929-1930.	I	ZITTINGSSJAAR 1929-1930.
Texte adopté au 1er vote, N° 361.	Séance du 4 juillet 1930.	Vergadering van 4 Juli 1930.
PROJET DE LCI concernant le régime de retraite des ouvriers mineurs.		WETSONTWERP betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers.
<u>AMENDEMENTS</u> présentés par le <u>GOUVERNEMENT</u> .		<u>AMENDEMENTEN</u> door de <u>REGEERING</u> ingediend.
<u>ART. 31bis.</u>		<u>ART. 31bis.</u>
REPLACER "4000" PAR : " <u>4002</u> "		"4000" VERVANGEN DOOR : " <u>4002</u> "
<u>ART. 34.</u>		<u>ART. 34.</u>
AJOUTER AU PREMIER ALINEA APRES LES MOTS :		IN DE EERSTE ALINEA, NA DE WOORDEN :
"..ou d'abandon de l'exploitation qui les occupait"		".. of wanneer er wordt afgezien van de exploitatie waarin zij werkzaam waren"
LES MOTS :		TOEVOEGEN :
"ou qui se trouvent occupés en qualité d'employés ou secrétaires permanents des organisations syndicales centrales des ouvriers mineurs".		"of die, als bediende of bestendige secrétarissen van de centrale mijnwerkerssyndicaten gebezigd worden".
LE MINISTRE DE L'INDUSTRIE, DU TRAVAIL ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE,		DE MINISTER VAN NIJVERHEID, ARBEID EN SOCIALE VOORZORG,
<u>H. HEYMAN.</u>		

Chambre des Représentants

Dec. V° 361

Kamer der Volksvertegenwoordigers

SESSION DE 1929-1930.	I	ZITTINGSSJAAR 1929-1930.
Texte adopté au premier vote.	Séance du 3 juillet 1930.	Vergadering van 3 Juli 1930. Tekst in eerste lezing aangenomen.

PROJET DE LOI concernant le régime de retraite des ouvriers mineurs.

AMENDEMENT présenté par le GOUVERNEMENT.

ART. 31bis (nouveau).

Par dérogation à l'article 31, le montant de la pension prévue à cet article au profit de l'ouvrier marié ne travaillant plus est porté à 6.000 francs pour l'intéressé né avant 1880, pensionné en qualité d'ouvrier du fond en vertu de l'article 31 et qui cesse le travail d'une façon absolue et pour l'intéressé né avant 1880 à qui le travail personnel ne rapporte pas ou ne produit pas plus de 100 francs par mois.

La différence entre la pension prévue à l'alinéa précédent et celle prévue à l'article 31, soit 1200 francs, est supportée par l'Etat pour les deux tiers.

Le montant de la pension prévue à l'article 31 pour les ouvriers célibataires ne travaillant plus est portée à 4000 francs pour l'intéressé né avant 1880 pensionné en qualité d'ouvrier du fond en vertu de cet article et qui cesse le travail d'une façon absolue et pour l'intéressé né avant 1880 à qui le travail personnel ne rapporte pas ou ne produit pas plus de 100 francs par mois.

La différence entre la pension prévue à l'article 31 et celle prévue à l'alinéa précédent, soit 292 francs, est supportée par l'Etat.

LE MINISTRE
DE L'INDUSTRIE, DU TRAVAIL ET DE LA
PREVOYANCE SOCIALE,

WETSONTWERP betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers.

AMENDEMENT door de REGEERING voorgesteld.

ART. 31bis (nieuw).

In afwijking van artikel 31, wordt het bedrag van het bij dit artikel voorzien pensioen ten bate van den niet meer arbeidenden gehuwden mijnwerker gebracht op 6.000 frank, voor den betrokken geboren vóór 1880, die, krachtens artikel 31, als ondergrondscher werkman is gepensioneerd en die voor goed met arbeiden ophoudt, alsmede voor den betrokken geboren vóór 1880 die met zijn persoonlijken arbeid, geen 100 frank per maand of niet meer dan 100 frank verdient.

Het verschil tusschen het bij de vorige alinea voorziene pensioenen en datgene voorzien bij artikel 31, te weten 1200 frank, valt voor de twee derde ten laste van den Staat.

Het bedrag van het bij artikel 31 voorzien pensioen voor de niet meer arbeidende ongehuwde mijnwerkers wordt gebracht op 400 frank voor den betrokken geboren vóór 1880, die, krachtens dit artikel, als ondergrondscher werkman is gepensioneerd en die voor goed met arbeiden ophoudt, alsmede voor den betrokken geboren vóór 1880 die, met zijn persoonlijken arbeid, geen 100 frank per maand of niet meer dan 100 frank verdient.

Het verschil tusschen het bij artikel 31 voorzien pensioen en datgene bij de vorige alinea voorzien, te weten 292 frank, valt ten laste van den Staat.

DE MINISTER
VAN NIJVERHEID, ARBEID EN SOCIALE VOORZORG,

H. HEYMAN.